

ת"פ 29752/02/16 - מדינת ישראל נגד תאסיר אבו סבית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 29752-02-16 מדינת ישראל נ' אבו סבית(עציר)

לפני כבוד השופט אהרון משניות

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ - עו"ד מסעד מסעד

נגד

תאסיר אבו סבית (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ - עו"ד מלי שטרן

גזר דין

א. כללי

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות, וכן בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 5.2.2016 נמצא הנאשם ברכבו כשהוא חונה בצד הדרך בכביש הסמוך לבית העלמין החדש בבאר שבע, ביחד עם הגב' נטליה יוחנוב (להלן: "הנוסעת"), כשהוא תחת השפעת אלכוהול ואינו מחזיק ברישיון נהיגה. התנהגותה של הנוסעת עוררה את חשדם של שני שוטרים שעברו בסמוך בניידת משטרתית, והם התקרבו לרכבו של הנאשם והאירו לתוכו בפנס. בתגובה לכך, הניע הנאשם את רכבו, והחל להימלט, תוך שהוא מבצע פניית פרסה, וממשיך בנסיעה מהירה בכביש המכיל שני נתיבי נסיעה, ברחוב גו' יוסף אלון, כשהשוטרים שבעקבותיו, מפעילים אורות מהבהבים וקוראים לנאשם לעצור במערכת כריזה. הנאשם לא שעה לקריאות לעצור והגביר את מהירות נסיעתו, עד שהגיע לכיכר "רוטרי" ופנה ימינה לשכונת נווה זאב.

במהלך הנסיעה, עקף הנאשם כלי רכב, עלה על אי תנועה ועל חלק מכיכר, תוך שהוא מאלץ נהגי כלי רכב שנסעו לפניו לבלום ולסטות ימינה על מנת למנוע התנגשות עם רכבו. הנאשם המשיך לנסוע במהירות, כשהשוטרים בעקבותיו, ובהתקרבו לרחוב "הע"ל", המתינו לו השוטרים בניידת במטרה לחסום את דרכו על ידי דוקרנים, אולם הנאשם סטה ימינה, עלה על המדרכה ועקף את הניידת, תוך שהוא ממשיך בנסיעה מהירה לכיוון אחד השוטרים שהצליח בקושי לחמוק מרכבו של הנאשם.

גם לאחר ששניים מצמיגי הרכב ניזוקו מהדוקרנים, המשיך הנאשם בנסיעה פרועה בשדרות יגאל אלון, ולאחר מכן בכביש 25, תוך שהוא חוצה שלושה צמתים מרומזרים באור אדום. כשהבחין בניידת המשטרתית שדלקה אחריו והחלה

לעקוף אותו, הסיט הנאשם את ההגה לכיוון הניידת והתנגש בה פעמיים. כתוצאה מכך איבדו השוטרים שליטה על הניידת וירדו לשולי הכביש, והצליחו לחזור לכביש רק לאחר כמה עשרות מטרים.

כשהגיע הנאשם לצומת שגב שלום וביקש לפנות ימינה לכיוון היישוב, הוא איבד שליטה על רכבו, התנגש במדרכה ועצר, ולאחר מכן יצא מהרכב והחל להימלט רגלית. שני השוטרים יצאו מהניידת והחלו לרדוף אחריו, עד שבמהלך המרדף נפל הנאשם לתעלה, שבר את רגלו ונעצר על ידי השוטרים.

במהלך המרדף וכתוצאה מהנסיעה הפרועה של הנאשם, נחבלה הנוסעת ואיבדה את הכרתה, וכמו לא די בכל אלה - נמצא ברכבו של הנאשם סם מסוג חשיש במשקל של 0.3465 וכן כלי אסור לשימוש בסמים.

ב. טענות הצדדים

ב"כ המאשימה ציין, כי יש לשקול לחובתו של הנאשם את החומרה הרבה של העבירות שביצע, וכן את העבר הפלילי העשיר שלו, אשר כולל עבירות דומות של סיכון חיי אדם, אלימות, הפרעה לשוטרים, עבירות תעבורה וסמים. עברו הפלילי של הנאשם יכול ללמד למד על מסוכנותו הרבה, בכך שאינו נרתע מלשוב לסורו פעם אחר פעם, ולנהוג בפראות בכבישים עתירי תנועה, תוך שהוא מסכן חיי אדם של נהגים אחרים ועוברי אורח, ופוגע קשות בבטיחות בדרכים. לדבריו, הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, נסע בפראות כשהוא תחת השפעת אלכוהול, וסיכן במעשיו החמורים את הנוסעת שהייתה לצדו, את יתר המשתמשים בדרך, ואת השוטרים שבקשו לעוצרו, ורק בדרך נס, ובזכות התושייה והתגובה המהירה של המשתמשים בדרך, האירוע לא הסתיים באסון.

אשר לנסיבותיו של הנאשם, ציין ב"כ המאשימה כי מתסקירי שירות המבחן עולה שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בזמן היותו אסיר ברישיון, וכי נוכח התנהלותו והפרותיו את תנאי השחרור כמה פעמים, החליטה וועדת השחרורים להפקיע את רישיונו. שירות המבחן מציין עוד כי לנאשם עבר התמכרות לסמים ואלכוהול, וכי בזמן שהוא צורך חומרים ממכרים, הוא מתנהג באובדן שליטה, נגרר למעורבות בפלילים ומתקשה לרסן את התנהגותו.

נוכח נסיבות החומרה שפורטו לעיל, טען ב"כ המאשימה כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם. לדבריו מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות שבהן הורשע הנאשם, בהתאם לפסיקה שהובאה בטיעוני המאשימה, נע בין 6 ל-10 שנות מאסר בפועל, כשהמאשימה עותרת לעונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, הפעלת עונש מאסר על תנאי אשר הושת על הנאשם במסגרת ת"פ 49459-10-10 בן 12 חודשים במצטבר לעונש המאסר אשר יושת עליו, פסילה בפועל לצמיתות, מאסר על תנאי, וכן קנס ופיצוי בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט.

ב"כ הנאשם עמד אף הוא על חומרת מעשיו של הנאשם, כמו גם על העובדה כי זו הרשעתו הרביעית של הנאשם עבירה של סיכון חיי אדם. לדבריו, הנאשם שהינו יליד 1981 בילה שנים רבות מחייו בין כותלי הכלא, אולם במעצרו הנוכחי הוא מתחיל להבין ולהפנים לראשונה את חומרת מעשיו, ואת הנזק הרב שהוא גורם בהתנהלותו, לא רק לסדר הציבורי, ולשלומם וביטחונם של אזרחים תמימים, אלא בראש ובראשונה לעצמו ולבני משפחתו.

ב"כ הנאשם טען עוד כי מסכת חייו קשה מנשוא. הנאשם אב לשבעה ילדים בגילאי שנה וחצי עד 18, משתי נשים שלהם הוא נשוי, בילה שליש מחייו מאחורי סורג וברית, וריצה מאסר קודם לתקופה של שש וחצי שנים, במסגרתו קיבל שחרור מוקדם והמשיך בהליך טיפולי אל מול הרשות לשיקום האסיר ועובדת הסוציאלית בקהילה, עד למועד ביצוע העבירות נשוא כתב האישום. לדבריו, הרקע לביצוע העבירות הללו נעוץ במשברים אותם חווה הנאשם אשר התגרש מאשתו הראשונה, אביו נפטר, אמו אושפזה ובנו הקטן נכווה במים רותחים. כמנהגו, מצא הנאשם פורקן לצרותיו בשתיית אלכוהול, וכך נגרר לכל העבירות שביצע, כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הנאשם מודע יותר מבעבר לחומרת מעשיו, ולצורך שלו לעבור הליך טיפולי משמעותי, ולכן הוא עותר לזכות ברחמיו של בית המשפט ולא להחמיר יתר על המידה בעונשו, בכדי לאפשר לו להשתלב בהליך שיקומי, ולראות את האור בקצה המנהרה.

ג. דיון והכרעה

לא יכולה להיות מחלוקת בדבר החומרה היתירה של העבירות שבהן הורשע הנאשם. העבירות הללו, ובמיוחד העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, טומנות בחובן פגיעות קשות בערכים חברתיים בסיסיים, ובכללם שלומם וביטחונם של היחיד ושל הרבים, שלטון החוק ותחושת הביטחון והסדר הציבורי. משנה חומרה יש בנסיבות שלפנינו, נוכח העובדה שהנאשם הרהיב עוז בנפשו לשוב לסורו ולסכן שוב חיי אדם בנהיגה פרועה וחסרת מעצורים, בהיותו אסיר ברישיון, כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו.

הנאשם נהג ברכבו אף שמעולם לא הוכשר לנהיגה, ולא היה בידו רישיון נהיגה. הוא נהג בפראות, במהירות מוגזמת כשהוא חוצה בדרכו צמתים מרומזרים באור אדום, מתעלם מכריזות השוטרים שדלקו בעקבותיו, שקראו לו לעצור, סוטה מנתיבים ומסכן בנהיגתו הפרועה את השוטרים שניסו לעצרו, ואת הנוסעת שהייתה עמו ברכב. אך כפסע היה בין נהיגתו הפרועה של הנאשם, ובין גרימת אסון כבד לכל מי שנקרו בדרכו באותו זמן. מדובר כאמור בנאשם שביצע עבירות דומות בעבר, והעונשים שריצה בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב לסורו, ולעבור שוב את אותן עבירות חמורות.

אשר לרמת הענישה הנוהגת, ניתן ללמוד עליה מעיון בפסיקה שמתייחסת לעבירות דומות. בע"פ 8970/15 **אחמד עיסא נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 7.11.2016), נדון עניינו של המערער שהורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדיון, התנגדות בכוח למעצר, נהיגה ללא רישיון, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא ביטוח, תקיפת שוטר, ריבוי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וריבוי עבירות של גרימת נזק לרכוש ולאדם בנהיגה בקלות ראש ובלא זהירות. בית המשפט המחוזי גזר את עונשו של המערער ל - 60 חודשי מאסר בפועל, והופעל עונש מאסר על תנאי שהושת על המערער בהרשעות קודמות, בחופף ובמצטבר, כך שסך עונש המאסר הצטבר ל-75 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בע"פ 3300/16 **אסמעיל אבו ענזה נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 11.5.2017), נדון עניינו של המערער שהורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון נהיגה, בנסיבות שדומות במידה רבה לנסיבות שלפנינו, לרבות עבר פלילי מכביד של המערער, כולל הרשעה קודמת בעבירה

של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה שבגינה נדון ל-44 חודשי מאסר בפועל. בית משפט זה (כב' השופטת שלו) גזר את עונשו של המערער ל - 50 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, ובית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש וקבע בין היתר כי התנהגותו החמורה והחוזרת של הנאשם, המסכנת את חייהם ושלמות גופם של משתמשי הדרך, מחייבת ענישה משמעותית ומרתיעה כדוגמת זו שהושתה על הנאשם. בית המשפט הפנה לפסיקה נוספת שבה נקבעה רמת ענישה דומה במקרים דומים. כך היה בע"פ 7234/13 **אימאם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.7.2014) אשר בו אושר עונש של 54 חודשי מאסר בפועל בנסיבות דומות, וכן ע"פ 6059/15 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.8.2016) שבו אושר עונש של 60 חודשי מאסר בנסיבות דומות.

בסופו של דבר, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, נראה כי מתחם העונש הראוי לעבירה ונסיבותיה הוא בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם האמור, ראיתי לשקול לחובתו של הנאשם את שיקולי החומרה שפורטו לעיל, ובכלל זה את חומרת העבירות וכן את העבר הפלילי המכביד אשר כולל כאמור, בין היתר, 3 הרשעות קודמות בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. חומרה יתרה יש בנסיבות שלפנינו, בכך שהנאשם ביצע את העבירות הללו בהיותו אסיר ברישיון, כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו. מתברר אפוא כי לא היה די בעונש המותנה ובתנאי הרישיון, כדי להרתיע את הנאשם מלהיכשל שוב באותן עבירות חמורות שביצע בעבר. לכן נדרשת ענישה מחמירה, שתהלום את חומרת המעשים, ויהיה בה כדי להרתיע את היחיד ואת הרבים מלהיכשל במעשים דומים בעתיד.

מנגד, יש לשקול לזכותו של הנאשם את נסיבותיו האישיות הקשות, שפורטו בטיעוני בא כוחו ובתסקירי המבחן שהוגשו בעניינו. מדובר על שני תסקירים, שהראשון הוגש ביום 2.1.2017, והשני הוגש ביום 27.2.2017. מהתסקיר הראשון עולה כי בתחילה סירב הנאשם להיפגש עם שירות המבחן וגם ניסיון נוסף להיפגש עמו לא צלח כי חש ברע. לפיכך, התסקיר הראשון נסמך בעיקרו על היכרותו של שירות המבחן את הנאשם במסגרת הליך המעצר. התסקיר השני נערך כבר לאחר פגישה עם הנאשם.

מהתסקירים עולה כי הנאשם נקלע למשבר קשה בהיותו בן 19 בעקבות הירצחו של אחיו, אשר הותיר אחריו אלמנה ושני ילדים. הנאשם נאלץ לשאת את אשת אחיו ואף אימץ את שני ילדיו, אולם התקשה לפתח יחסים קרובים עם אשתו, ובהמשך אף נשא אישה נוספת. לאחר רצח אחיו, החל לצרוך סמים ואלכוהול בתדירות גבוהה, כדרך להתמודד עם תחושות התסכול והעצב שחש בעקבות האסון. הנאשם מסר כי השימוש באלכוהול השפיע לרעה על תפקודו, וגרם לו להתנהגות אלימה ואימפולסיבית. שירות המבחן מצוין עוד כי הנאשם שולב בתוכנית שיקום הכוללת טיפול בהוסטל, במסגרת התנאים שנקבעו לו בוועדת שחרורים, אולם בשל אי עמידתו בתוכנית השיקום הוחלט בוועדת השחרורים להפקיע את רישיונו.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר בנאשם בעל קשיים לקבל גבולות חיצוניים ולהציב גבולות להתנהגותו וכי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות העבירות על ידו. בסופו של יום המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית אשר תהווה עבורו גבול ברור להתנהגותו, והמליץ עוד לשלב את הנאשם בהליך טיפולי בין כותלי הכלא, הליך שהנאשם הביע מוטיבציה רבה להשתלב בו ולהיתרם ממנו, מתוך שאיפה לפתוח דף חדש בחייו.

עובר לאירוע נשוא כתב האישום, נפטר אביו של הנאשם, אמו אושפזה ובנו הקטן נכווה ממים רותחים, וצירוף הנסיבות הללו, הביא את הנאשם למצוא מפלט לצרותיו בסמים ובאלכוהול, ולגרום לו לאבד שליטה על עצמו, ולבצע את המעשים החמורים שבהם הורשע.

הנאשם הודה במעשיו, ובכך לא רק חסך זמן שיפוטי יקר, אלא לקח אחריות על מעשיו. בדברו האחרון הביע הנאשם רצון עז להשתקם, והתרשמתי כי כנים דבריו, ואת כל השיקולים הללו יש לשקול לזכותו של הנאשם.

סוף דבר, לאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של הנאשם, ואת השיקולים לקולא ולחומרה שפורטו לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 50 חודשים, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 6.2.16.

ב. המאסר המותנה של 12 חודשים שהוטל על הנאשם בבית משפט זה בת"פ 49459-10-10 מופעל באופן שששה חודשים מתוכו ירוצו במצטבר וששת החודשים הנותרים ירוצו בחופף למאסרו, כך שבסך הכול ירצה הנאשם 56 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו כאמור לעיל.

ג. 15 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים החל מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה נוספת של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ד. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, החל מיום שחרורו של הנאשם ממאסר שלא יעבור אחת מהעבירות האחרות שבהן הורשע בתיק זה.

ה. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים, החל מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר.

ו. בנסיבות העניין, נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם כפי שציין בא כוחו בסיכומיו, ובשים לב לתקופת המאסר הארוכה שנגזרה עליו, לא ראיתי מקום להשית על הנאשם קנס או פיצוי כספי.

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ז, 06/09/2017 במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.